

tænkt os Muligheden af, at Ministeren kunde sige Nei dertil. Hvad vil nu skee, naar Forslaget bliver til Lov? Saa vil der blot skee dette, at det, som vi meente hovedsageligen blot skulde være en Formsig, vil falde bort, idet Amtsraadets Beslutning vil være en endelig Afgjorelse, uden at det behøver senere at indhente Ministerens Samtykke; Andet er det ikke, der foreslaaes. Amtsraadet har efter Loven af 6te Juli 1867 den virkelige Afgjorelse, det tager Beslutningen, og det, at der bagefter skal indhentes Ministerens Samtykke, foreslaaes nu afflaaset, fordi det har viist sig, at det er blevet til noget langt Mere, end man havde tænkt sig. Det ligger ligesom i den Maade, hvorpaa Spørgsmaalet blev vendt om i Loven af 6te Juli 1867, at man vilde tage den egentlige Afgjorelse bort fra Ministeren og lægge den over til Amtsraadet. Amtsraadet faaer nu forsaavidt ingen større Myndighed overfor Communen. Det var jo den ærede Taler's Mening, at Amtsraadet faaer en større Myndighed, det vil sige overfor Ministeren, men dette maa jo den ærede Taler finde rigtigt, da han holder paa den communale Bemyndigelse og den communale Frihed. Hidtil har Amtsraadet kunnet beslutte, men der behøvedes Ministerens Stadsfæstelse; nu foreslaaes ikke Andet, end at Amtsraadet skal vedblive at beslutte, men at, naar Beslutningen er fattet, er Sagen dermed afgjort. Jeg mener derfor ligesom, at den ærede Taler maa have opfattet dette Forhold noget uregtigt efter de Motiver, som han anførte for at stemme imod det, og det skulde glæde mig, om han om ikke nu strax, saa dog under Forslagets videre Gang, naar han nærmere faaer sat sig ind i Spørgsmaalets hele Beskaffenhed, vilde komme til at see, at han efter sin egen Betragtning meget vel, ja endogjaa nødvendigviis bør stemme for Lovforslaget.

Solstein: Jeg vil dog tilføie et Par Ord til, hvad der nu blev udtalt, idet det forekommer mig, at den Misforstaaelse, hvori den ærede næstsidste Taler gjorde sig skyldig, var alfor stor til, at den ikke maa imodegaaes endnu lidt mere, end allerede er skeet. Det forekommer mig for det Første, at det er en

fuldkommen Misforstaaelse og en vrang Opfattelse af de tilstedeværende Forhold samt af Landcommunalloven af 6te Juli 1867, naar det blev udtalt, at den var en Hindring for den frie Bevægelse i Communerne. Det er første Gang, jeg har hørt dette blive udtalt, men naar der virkelig laa noget saa Sandt og Gripende i denne Paastand, som her er antydet, troer jeg, at det vilde have gjort sig stærkere gjældende, dengang denne Lov var til Behandling for et Par Aar siden. Jeg kan forstaae, at der kan fremkomme Klager over, og at man har følt sig trykket og besværet ved, at man ikke har efterkommet den Pligt, som paa-ligger enhver Communalbestyrelse, men vi maae dog fornuftigviis holde paa, at en Communalbestyrelse har at aflægge offentlig Regnskab for sin Færd. Man maa ogsaa vente, at Communalbestyrelserne opfyldte denne Pligt paa en tilbørlig og ordentlig Maade, og at de i saa Henseende undergives den samme Control, som andre offentlige Institutioner af lignende Art ere undergivne; vi vilde vistnok selv synes ilde om, hvis Eligt ikke var Tilfældet. — Det er blevet ytret, at der er mange Love, som ere vanskelige at forstaae, og jeg skal indrømme, at der kan være nogle Love, som ere indviklede og ikke lette at forstaae, men man behøver virkelig ikke at være Jurist for at kunne forstaae Landcommunalloven; thi den er overmaade simpel og tydelig. Naar der er talt om det Uforstaaelige i § 19, kan jeg forklare mig dette, forsaavidt man ikke har været istand til at komme tilrette med de Bestemmelser, som indeholdes der, hvilket forøvrigt ifølge den Betledning, som Indenrigsministeriet har givet, er overmaade simpelt. Nu ere jo imidlertid alle de Paalæg, som ere givne ved § 19, efterkomne, og der foreligger slet ikke mere nogen Bispørgselighed ved den. De deri indeholdte Lovbestemmelser have haft deres Virkning, men den er nu forbi; vi ere komne ud over dette Standpunkt, og jeg troer ikke, at der egentlig er nogen Anledning til at fremkomme med stærke Angreb paa den bestaaende communale Lov paa Grund af disse Bestemmelser. Det er muligviis ogsaa en Misforstaaelse, som ligger til Grund for disse Angreb, idet den ærede Taler maa skee forverlede den Bemyndigelse,